

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 1/2013 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle eläintautilaiksi sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 16 päivänä lokakuuta 2012 lähettänyt maa- ja metsätalousvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle eläintautilaiksi sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi (HE 130/2012 vp).

Lausunto

Eduskunnan päätöksen mukaisesti perustuslakivaliokunta on antanut asiasta lausunnon (PeVL 1/2013 vp), joka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Kajsa Hakulin ja vanhenpi hallitussihteeri Johanna Wallius, maa- ja metsätalousministeriö
- professori Timo Soveri, Helsingin yliopisto
- johtaja Taina Aaltonen, Elintarviketurvallisuuksivirasto
- vanhempi tutkija Kirsi Partanen, MTT, Kotieläintuotannon tutkimus
- tutkimusjohtaja Riitta Rahkonen, Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos RKTL

- erikoistutkija Katri Jalava, Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL)
- erityisasiantuntija Tarja Hartikainen, Suomen Kuntaliitto
- tulliylitarkastaja Heli Lampela, Tulli
- jalostusjohtaja Pirkko Taurén, FABA
- eläinlääkäri Leena Suojala, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- puheenjohtaja, ELL Kirsi Sario, Suomen Eläinlääkäriliitto ry
- toimitusjohtaja Anu Toivonen, Suomen Kalankasvattajaliitto ry
- toiminnanjohtaja Markku Mähönen, Suomen Kennelliitto ry
- toiminnanjohtaja Pirjo Kortnesniemi, Eläintautien torjuntayhdistys ETT ry.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet

- oikeusministeriö
- Pohjois-Suomen aluehallintovirasto
- Elintarviketeollisuusliitto ry
- Suomen Kunnaneläinlääkäriliitto ry
- Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto ry
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC
- Suomen Hippos ry.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi uusi eläintautilaki, joka korvaisi voimassa olevan eläintautilain sekä helposti leviävien eläintautien vas-

tustamisesta annetun lain. Lailla säädettäisiin eläintautien ennalta ehkäisystä, eläinten terveydentilan ja eläintautien esiintymisen seurannas-

ta sekä eläintautien hävittämiseksi ja leviämisen estämiseksi tarvittavista toimenpiteistä. Ehdotetun lain soveltamisalaan kuuluisivat lähtökohtaisesti kaikki eläimet ja kaikki sellaiset eläintaudit, jotka voivat tarttua eläimestä toiseen eläimeen tai ihmiseen. Lakia ei kuitenkaan sovelletaisi eläinten tai niistä saatavien tuotteiden tuontiin Euroopan unionin ulkopuolelta.

Laissa säädettävät velvollisuudet koskisivat paitsi eläintenpitäjiä myös eräitä muita toimijoita, kuten eläimistä saatuja elintarvikkeita jalostavia yrityksiä sekä eläinkuljettajia ja -välittäjiä. Eläintautiepäilyjä koskeva ilmoitusvelvollisuus olisi ehdotuksen mukaan laaja ja koskisi kaikkia sellaisia henkilöitä, jotka osallistuisivat eläinten hoitoon, käsittelyyn, pyyntiin, tarkkailuun tai muuhun vastaavaan toimintaan.

Eläintaudit jaettaisiin ehdotuksen mukaan vastustettaviin, ilmoitettaviin ja muihin eläintauteihin. Vastustettavat eläintaudit jaettaisiin, kuten nykyisinkin, helposti leviäviin, vaarallisiin ja valvottaviin eläintauteihin niiden tarttuvuuden, leviävyyden ja taudin aiheuttamien haittojen perusteella. Ehdotettu laki ei merkitsisi merkittäviä sisällöllisiä muutoksia voimassa olevaan eläintautia koskevaan sääntelyyn. Voimassa olevan lainsäädännön perustuslainmukaisuuteen liittyvät ongelmat kuitenkin poistettaisiin muun muassa nostamalla yksilöiden oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat perussäännökset asetustasolta lain tasolle. Eläintautien vastustamisen painopistettä myös siirrettäisiin entistä suuremman määrän eläintautien leviämisen estämisestä ja torjunnasta tautien ennaltaehkäisyyn säätämällä toimijoiden velvollisuudesta suojata pitopaikkoja eläintautien leviämiseltä. Toimijoille, jotka vievät eläimiä tai niistä saatu-

ja tuotteita, kuten elintarvikkeita, Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin, säädettäisiin rekisteröitymisvelvollisuus.

Ehdotus ei merkitsisi suuria muutoksia valvontaviranomaisten tehtäviin. Viranomaisten välistä tehtävien- ja toimivallanjakoa koskevaa sääntelyä kuitenkin selkeytettäisiin ja useamman viranomaisen päällekkäistä toimivaltaa karstittaisiin. Hallintopäätösten tekoon liittyvät toimivaltuudet keskitettäisiin pääosin aluehallintovirastolle ja Elintarviketurvallisuusvirastolle ja lakiin otettaisiin säännökset taudintorjunnan johtamisesta. Eläintautivalvontaan liittyviä tehtäviä voisivat hoitaa viranomaisten lisäksi valtuutetut tarkastajat. Laissa säädettäisiin lisäksi eläintautilailla täytäntöön pantavissa unionin säädöksissä tarkoitettujen toimivallan jakautumisesta laissa tarkoitettujen valvontaviranomaisten kesken.

Voimassa olevan eläintautilain mukainen korvausjärjestelmä säilytettäisiin pääosin ennallaan. Lisäksi eläintautivalvonnassa tarvittavia pakkokeinoja koskeva sääntely uudistettaisiin.

Rikoslakia ehdotetaan muutettavaksi ottamalla lakiin eläintautien leviämisaarion aiheuttamista koskeva kriminalisointi. Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annettuun lakiin tehtäisiin muutos, joka johtuisi eläintautilain mukaisia päätöksiä koskevan muutoksenhaun ohjaamisesta ehdotetun eläintautilain mukaisesti hallinto-oikeuksiin. Lisäksi eläinlääkintähuoltolakia muutettaisiin kunnaneläinlääkäreiden suoritteista perittävien maksujen perimistapaa koskevan ehdotuksen vuoksi.

Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan keväällä 2013.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Yleistä

Valiokunta toteaa, että ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena on yhdistää voimassa olevan eläintautilain ja helposti leviävien eläintautien

vastustamisesta annetun lain säännökset yhdeksi kokonaisuudeksi, johon sisältyisi myös kotieläinjalostuslakiin pohjautuva eläinten keinollisen lisäämisen luvanvaraisuutta koskeva sääntely siltä osin kuin sääntelyn tarkoituksena on eläintautien vastustaminen. Samalla voimassa

olevan lainsäädännön perustuslainmukaisuuteen liittyvät ongelmat poistettaisiin muun muassa nostamalla yksilöiden oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat perussäännökset asetustasolta lain tasolle. Ehdotuksen tavoitteena on myös selkeyttää ja täsmentää lainsäädännön täytäntöönpanoon ja valvontaan osallistuvien viranomaisten välistä tehtävien- ja toimivallanjakoa.

Edellä todetut lain tavoitteet olisivat pääosin samat kuin voimassa olevan eläintäutilain tavoitteet eli eläintautien esiintymisen ehkäiseminen ja vähentäminen sekä eläinten ja ihmisten terveyden, elintarvikkeiden turvallisuuden ja kotieläintuotannon toimintaedellytysten turvaaminen. Laki koskisi eläintautien ennalta ehkäisyä, eläinten terveydentilan ja eläintautien esiintymisen seurantaan sekä eläintautien hävittämiseksi ja leviämisen estämiseksi tarvittavia toimenpiteitä. Lain piiriin kuuluisivat sekä ihmisen hallinnassa olevissa eläimissä että luonnonvaraisissa eläimissä esiintyvät tarttuvat eläintaudit. Eläintautiepäilyjä koskeva ilmoitusvelvollisuus olisi paitsi eläimistä ja pitopaikoista vastuussa olevilla toimijolla myös muilla henkilöillä, jotka osallistuvat eläinten hoitoon, käsittelyyn, pyyntiin, tarkkailuun tai muuhun vastaavaan toimintaan.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että ehdotetun eläintäutilain painopiste siirtyisi enenevässä määrin eläintautien leviämisen estämisestä ja torjunnasta tautien ennaltaehkäisyyn. Eläintautien ennaltaehkäisyä korostettaisiin säättämällä pitopaikoista vastuussa oleville toimijoille velvollisuus noudattaa eläintenpitoon liittyviä menettelytapoja, jotka ovat tarpeen pitopaikan suojaamiseksi eläintaudeilta. Eräille toimijoille, kuten teurastamoille, säädettäisiin velvollisuus laatia pitopaikkaa koskeva valmiussuunnitelma.

Valiokunta toteaa, että ehdotettu laki koskisi voimassa olevan eläintäutilain tavoin vain tarttuvia eläintauteja. Lain soveltamisalan ulkopuolelle rajattaisiin eläinten ja niistä saatujen tuotteiden maahantuonti Euroopan unionin ulkopuolelta. Myös ehdotettu eläintautien luokitus pohjautuisi voimassa olevaan lainsäädäntöön. Laki

koskisi nykyiseen tapaan paitsi ihmisen hallinnassa olevissa eläimissä myös luonnonvaraisissa eläimissä esiintyvien eläintautien vastustamista.

Ehdotetussa laissa säädettäisiin eläinten pakollisesta ja vapaaehtoisesta terveysvalvonnasta. Sääntely vastaisi pitkälti voimassa olevan eläintäutilain terveysvalvontaohjelmia koskevaa sääntelyä. Uusia olisivat säännökset Elintarviketurvallisuusviraston velvollisuudesta laatia suunnitelma eläinten yleisen terveydentilan ja eläintautien esiintymisen seurannasta sekä eräiden toimijoiden edellä todetusta velvollisuudesta laatia pitopaikkaa koskeva valmiussuunnitelma. Ehdotetun lain perusteella voitaisiin ryhtyä tiettyihin toimenpiteisiin ihmisten terveyden suojelemiseksi myös silloin, kun kyseessä olevaa tautia ei ole luokiteltu laissa vastustettavaksi eläintaudiksi. Toimenpiteet voisivat koskea lähinnä elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välillä tapahtuvaa eläinten kauppaa sekä eläimiin liittyvää harrastustoimintaa.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että ehdotettu unionin ulkopuolelle suuntautuvaan vientiin liittyvä rekisteröitymisvelvollisuus olisi voimassa olevaan lainsäädäntöön nähden uusi. Esityksen perusteluissa on katsottu tällä olevan keskeinen merkitys kolmansien maiden luottamuksen säilymiselle Suomesta vietävien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden turvallisuuteen ja eläinten terveyteen sekä sitä kautta viennin jatkumiseen.

Voimassa olevan eläintäutilain ja helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain viranomaisjärjestelmä ehdotetaan säilytettäväksi pääpiirteittäin ennallaan. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että ehdotetulla lailla selkeytetään viranomaisten välistä tehtävienjakoa. Sitä kunnaneläinlääkäriin ja aluehallintoviraston päällekkäinen toimivalta eläintautien torjunnassa ja niiden leviämisen estämisessä pitkälti poistuu ja hallintopäätösten tekoon liittyvät toimivaltuudet keskitetään aluehallintovirastolle ja Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Valiokunta korostaa sitä, että vaikka Suomen eläintäutilanne on pysynyt jo pitkään hyvänä ja varsinaisen eläintautikriisin uhka on pieni, tulee

laajamittaiseen epidemiaan kuitenkin varautua, koska sen taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset voivat olla huomattavia. Tämän vuoksi on tärkeää, että ehdotetussa laissa selkeytetään valvontaviranomaisten vastuita taudinpurkausten torjunnassa ja torjunnan johtamisessa. Siltä varalta, että lisätyövoiman hankkiminen eläintauti-epidemiaissa ei vapaaehtoisin järjestelyin ole riittävää, laissa ehdotetaan voimassa olevien säännösten tapaan säädettäväksi eläinlääkärinammatin harjoittajia koskevasta työvelvollisuudesta.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että esityksessä ehdotetaan uudistettavaksi eläintautilainsäädännön noudattamisen valvontaan liittyviä pakkokeinoja koskeva sääntely. Lisäksi rikoslakia (39/1889) ehdotetaan muutettavaksi ottamalla lakiin eläintaudin leviämiskaavan aiheuttamista koskevat säännökset. Eläintautilaisa viitattaisiin mainittuun lakiin sekä säädettäisiin sellaisista merkitykseltään vähäisemmistä teoista, joista voi seurata enintään sakkorangaisus.

Valiokunta kiinnittää myös erityistä huomiota siihen, että esityksen perustelujen mukaan ehdotettu eläintautilaki ei lisää luvanvaraisuutta tai hyväksymismenettelyjä, vaikka näiltä osin asetustasoiset säännökset nostetaan lain tasolle. Maedi-visna- ja scrapievalvonta muuttuisi esityksen perustelujen sekä lausuntokierroksella olleen asetusluonnoksen mukaan vapaaehtoiseksi.

Valiokunta toteaa, että ehdotuksella ei puututtaisi siihen eläinlääkintähuoltolain lähtökohtaan, jonka mukaan valtio vastaa eläintautivalvonnasta ja kunnat huolehtivat kunnaneläinlääkäreille säädettyjen valvontatehtävien hoidon edellytysten järjestämisestä alueellisen suunnitelman ja valtakunnallisen ohjelman mukaisesti. Ehdotuksella kunnaneläinlääkäreiden tehtäviä koskevaa sääntelyä kuitenkin selkeytettäisiin ja aluehallintoviraston ja kunnaneläinlääkärin toimivallan päällekkäisyyttä karsittaisiin. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että osana hallituksen kuntauudistusta selvitetään kuntien tehtäviä. Raportissa (VM 2/2013) on todettu, että ympäristöterveydenhuollossa on

tarve tehdä koordinoitu selvitys tehtävistä ja niiden siirrosta valtiolle tai uusien kuntien tehtäväksi. Raportin ehdotusten jatkotarkastelua varten on valtiovarainministeriö asettanut Kuntien tehtävien arviointi -työryhmälle alatyöryhmän, joka tammikuuhun 2014 mennessä selvittää ministeriökohtaisesti kuntien velvoitteiden vähentämistä.

Esityksen perustelujen jaksossa 3.1. on kuvattu yksityiskohtaisesti ehdotuksista viranomaisen tehtäviin ja työmäärään aiheutuvia muutoksia. Esityksen mukaan kunnaneläinlääkäreiden tehtävämäärän ei oleteta lisääntyvän. Kunnaneläinlääkäreiden suorittamien tarkastus- ja näytteenottokäyntien arvioidaan lisääntyvän noin 150 käynnillä vuosittain, mitä kompensoi se, että kunnaneläinlääkäreiden nykyisin tekemät hallintopäätökset siirtyisivät lähtökohtaisesti aluehallintovirastojen vastuulle (noin 25 päätöstä vuosittain). Lisäksi maedi-visna- ja scrapievalvonta muuttuisi vapaaehtoiseksi, mikä vähentäisi kyseisen terveystarkastuksen piiriin kuuluvien pitopaikkojen määrän arviolta noin puoleen nykyisestä ja siten vähentäisi tarkastusten määrää vuosittain noin 135:llä. Kysymyksiä, jotka liittyvät valtion ja kuntien rooliin eläinsuojelu- ja eläintautivalvonnassa sekä tähän liittyvään kustannustenjakoon, on käsitelty melko hiljattain annetun eläinlääkintähuoltolain (765/2009) valmistelun yhteydessä. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että eläinlääkintähuoltolakiin sisältyvät ratkaisut ovat olleet eläintautilain valmistelun lähtökohdana.

Kustannukset ja korvaukset

Esityksen perustelujen mukaan säännösten, jotka koskevat pitopaikkojen suojaamista eläintautideilta, voidaan arvioida hieman lisäävän eläintenpitäjien kustannuksia. Tautisuojausta koskevan ehdotuksen tavoitteena on kuitenkin alentaa eläintautien leviämiskäyttä, mikä on toisaalta omiaan vähentämään taudeista toimijoille aiheutuvia eläintuotannon tappioita.

Valiokunta toteaa, että lakiehdotuksen taloudellisten vaikutusten arvioinnissa tulee ottaa huomioon se, että tuottajan kustannusten lisää-

minen aiheuttaa hänelle samalla elinkeinon kannattavuuden heikkenemistä. Sen vuoksi valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että tautisuojausta koskevat uudet velvoitteet eivät aiheuta tiloille lisäkustannuksia. Toimitetun selvityksen mukaan velvoitteet liittyvät eläintenpidossa noudatettavaan menettelytapoihin, eikä esityksen perustelujen mukaan toimijoilta tule voida vaatia esim. merkittäviä rakenteellisia uudistuksia. Perusteluista käy myös ilmi että säännökset eivät eräissä tapauksissa aiheuttaisi lainkaan muutosta kustannuksiin, sillä valtakunnalliseen terveydenhuolto-ohjelmaan Nasevaan tai Sikavaan kuuluvan ja sen ehtoja noudattavan pitopaikan oletetaan lähtökohtaisesti täyttävän ehdotetut vaatimukset. Esityksen perusteluihin viitaten valiokunta pitää välttämättömänä, että myös alkutuotantopaikalta vaadittava kuvaus tautisuojaustoimenpiteistä voidaan hallinnollisen taakan vähentämiseksi yhdistää elintarvikelainsäädännön mukaiseen omavalvonnan kuvaukseen taikka valtakunnallisen eläinten terveydenhuolto-ohjelman puitteissa laadittavaan terveydenhuoltosuunnitelmaan.

Valiokunta katsoo lisäksi, että eläintautiepäilyn selvittämiseksi tehtävät tarkastukset ja tutkimukset sekä taudinpurkauksen hallintaan liittyvät tarkastukset ja muut toimet ovat pääosin luonteeltaan yleisiä eivätkä johdu toimijoiden omista toimenpiteistä, mistä syystä toimenpiteet on esityksen mukaisesti pidettävä maksuttomina lain voimaantulon jälkeenkin.

Valiokunta pitää tarpeellisena, että voimassa oleva eläintautilain mukainen korvausjärjestelmä säilytetään uudessa laissa ennallaan. Omistajalla tulee olla nykyiseen tapaan oikeus saada valtion varoista korvaus eläimestä, joka on viranomaisen määräyksestä lopetettu tai joka on lain nojalla määrätyn käsittelyn tai muun toimenpiteen seurauksena kuollut. Korvausjärjestelmä paitsi turvaa alkutuotannon harjoittajien oikeuksia ja taloudellista asemaa myös edistää lain tavoitteiden saavuttamista. Eläintautien leviämisen estämiseksi on välttämätöntä, etteivät toimijat taloudellisten menetysten pelossa laiminlyö tautiepäilyjä koskevaa ilmoitusvelvollisuuttaan, vaan ilmoittavat epäilyistä mahdolli-

simman varhain. Valiokunta kiinnittää lisäksi huomiota siihen, että nykyisen korvausjärjestelmän puitteissa maksettujen korvausten kokonaismäärä on pysynyt vuodesta toiseen varsin alhaisena.

Valiokunta toteaa, että tulonmenetyksiä ja uusien eläinten hankintakustannuksia voidaan korvata toimijalle ehdotetun eläintautilain 105 §:n nojalla. Suomi on ainoita EU-maita, joissa eläintauodeista johtuvia tuotannonmenetyksiä korvataan valtion varoista. Asiantuntijakuulemisen yhteydessä on toisaalta myös tuotu esiin rahaston perustaminen eläintautien vastustamiseen. Rahaston perustamiseen liittyvän aiemman selvittelyn perusteella on kuitenkin voitu todeta, että rahastomalli ei ole välttämättä kustannustehokas vaihtoehto, kun otetaan huomioon Suomessa maksettujen eläintautikorvausten määrän vähäisyys sekä rahaston perustamiseen ja ylläpitoon liittyvät hallinnolliset kustannukset. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on tuotu esiin, että jatkossa Euroopan eläintautilainsäädäntö saattaa edellyttää Suomelta uudenlaisten kustannustenjakotapojen selvittelyä.

Vesiviljelyn valtioon tukiin sovelletaan kalastusalan ryhmäpoikkeusasetusta ja komission julkistamia suuntaviivoja kalastus- ja valtioon tukien tarkastelemista varten. Lisäksi valtioon tukea voidaan myöntää ns. de minimis -asetuksen nojalla. Mainitut valtioon tukia koskevat asetukset ovat voimassa 31.12.2013 saakka, ja ne samoin kuin suuntaviivat tultaneen uudistamaan uutta rahoituskehyskautta 2014—2020 varten. Valiokunta toteaa kalatautitapausten korvauskäytännön jatkamisen kannalta olevan olennaista, että komissio ottaa asian huomioon valtioon tukien suuntaviivoja uudistettaessa. Sen vuoksi uudistuksessa on huolehdittava siitä, että korvausten maksamista voidaan jatkaa vähintään nyky muodossa.

Eläinten tuontiin liittyvän eläintautien leviämiskaavan estäminen

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota vaaraan eläintautien leviämisestä maahamme lemmikkieläinten tuonnin yhteydessä. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että eh-

dotettu eläintautilaki koskisi eläinten ja niistä saatujen tuotteiden siirtoja muista EU:n jäsenvaltioista Suomeen (sisämarkkinatuonti). Elävien eläinten sisämarkkinatuontiin liittyvät eläinten terveyttä koskevat vaatimukset on useimpien eläinlajien, myös lemmikkieläinlajien, osalta harmonisoitu EU-lainsäädännössä. Kansallisesti ei näiltä osin voida säätää uusista eläinten terveyttä koskevista ehdoista tai valvontamenettelyistä. Ehdotettu eläintautilaki ei tästä syystä aiheuttaisi olennaisia muutoksia sisämarkkinatuontiin liittyviin velvollisuuksiin.

Lemmikkieläinten siirroista jäsenmaiden välillä säädetään lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 998/2003 (lemmikkieläinasetus), joka on suoraan sovellettavaa lainsäädäntöä koko EU:n alueella. Lemmikkieläinasetus sisältää yksityiskohtaiset terveysehdot yleisimmille lemmikkieläimille (koira, kissa, fretti). Näillä eläimillä on oltava lemmikkieläinpassi, josta selviävät omistaja, eläimen tunnistusmerkinnät, rabiesrokotusta koskevien vaatimusten täyttyminen sekä eläimiä Suomeen siirrettäessä tiedot heisimatolääkityksen saamisesta. Lemmikkieläinasetus mahdollistaa EU-tasoisien terveysvaatimusten asettamisen myös eräiden muiden lemmikkieläinten, kuten matelijoiden ja jyrsijöiden, sisämarkkinakauppaan liittyen. Ennen yhtenäisten vaatimusten asettamista näiden lemmikkieläinten tuontiin sovelletaan kuitenkin kansallisia vaatimuksia. Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että lemmikkieläinasetusta ollaan parhaillaan uudistamassa. Valiokunta pitää välttämättömänä sitä, että uudistuksella selkeytetään tuontiin liittyviä terveysvaatimuksia ja lisätään jäsenvaltioiden toimivaltaa päättää tuontiehdoista.

Tuotantoeläinlajeihin (nauta, sika, lammas, vuohi, siipikarja, hevonen) kuuluvien eläinten sisämarkkinatuontiin sovelletaan määrättyihin direktiiveihin (mm. 64/432/ETY, 90/425/ETY, 91/68/ETY, 2009/156/EY ja 2009/158/EY) perustuvia vaatimuksia riippumatta siitä, tuodaan-

ko eläimet tuotantoeläimiksi vai harraste- tai lemmikkieläimiksi (esim. minisiat, harrastekanat). Sisämarkkinatuonnin perusedellytyksenä on, että eläinten terveys varmistetaan ennen siirtoa ja maahan saapumisen jälkeen ja että siirrot pystytään jäljittämään.

Myös eräiden muiden eläinlajien kuin em. tuotantoeläinlajien sisämarkkinatuonnissa on sovellettava edellä kuvattuja vaatimuksia vastaavia ehtoja (esim. laamat ja alpakat, direktiivi 92/65/ETY). Valiokunta korostaa sitä, että mikäli EU:n lainsäädännössä ei ole harmonisoituja ehtoja jonkin eläinlajin sisämarkkinatuonnille, eläinten siirron ehdoksi saadaan asettaa tuontilupa. Suomeen tuonti edellyttää sekä voimassa olevien säännösten että ehdotetun eläintautilain mukaan Elintarviketurvallisuusviraston lupaa.

EU-lainsäädännön mukaan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset eivät voi valvoa eläinten sisämarkkinatuontia säännönmukaisin tarkastuksin, mutta eläimiä voidaan tarkastaa kuljetuksen aikana tai määräpaikassa suoritettavien pistokokein sekä tilanteissa, joissa on perusteita epäillä vastustettavan eläintaudin esiintymistä. Valiokunta pitää erittäin tärkeänä, että uudessa lemmikkieläinasetuksessa säädetään viranomaisille myös aktiivinen velvoite valvoa lemmikkieläinten tunnistusmerkintöjä ja asiakirjoja suorittamalla maahantulon yhteydessä toistuvasti tarkastuksia. Valiokunnalle toimitetussa selvityksessä on todettu, että ehdotettuun eläintautilakiin sisältyvät tarvittavat säännökset edellä kuvatun valvonnan mahdollistamiseksi. Laissa säädetään lisäksi valvontaviranomaisten mahdollisuudesta saada poliisilta ja tullilta virkapuuta valvonnan suorittamiseksi.

Valiokunta toteaa, että maa- ja metsätalousministeriö on asettanut syyskuussa 2012 työryhmän ja ohjausryhmän valmistelemaan eläinsuojelulain kokonaisuudistusta. Uudistuksen yhteydessä on tarkoitus selvittää muun muassa sitä, onko koirien pakolliselle tunnistusmerkinnälle ja rekisteröinnille tarvetta ja millaisia yhteiskunnallisia ja taloudellisia vaikutuksia siitä aiheutuisi. Hallituksen esitys uudeksi eläinsuojelulaiksi on suunniteltu annettavaksi eduskunnalle vuonna 2014.

Valiokunta pitää tärkeänä, että vaikka ehdotettu eläintautilaki ei merkitsisi tiukennuksia toimijoita koskeviin sisämarkkinakaupan vaatimuksiin, laki kuitenkin selkeyttää ja parantaa viranomaisten mahdollisuuksia puuttua säännösten noudattamatta jättämiseen sekä muihin jäsenvaltioiden rajat ylittäviin siirtoihin liittyviin ongelmiin. Lain 110 §:ssä säädettäisiin viranomaisen toimivallasta määrätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä rikkova asetetussa määräajassa täyttämään velvollisuutensa. Määräystä voitaisiin tehostaa uhkasakolla. Lisäksi sisämarkkinakaupan toimijalta edellytettävä rekisteröinti voitaisiin peruuttaa, jos toiminnassa rikottaisiin säännöksiä eikä toimija korjaisi puutteita asetetussa määräajassa.

Sisämarkkinatuonnin kannalta keskeinen on lain 113 §, jonka nojalla aluehallintovirasto voi määrätä toisesta jäsenvaltiosta tuodun eläimen pidettäväksi karanteenissa tai eristettynä määräpaikassa tai muussa paikassa tuontitarkastuksessa havaittujen, tuontiin liittyvien puutteiden korjaamisen ajaksi. Tilanteessa, jossa puutteita ei korjata tai niitä ei olisi mahdollista korjata, eläin määrätään lopetettavaksi. Toimijan suostumuksella eläin voidaan kuitenkin vaihtoehtoisesti määrätä palautettavaksi lähtömaahan, jos kyseisen maan toimivaltainen viranomainen hyväksyy palautuksen, taikka karanteeniin, jos viranomainen arvioi, että tuontiin liittyvä taudin leviämisaara on siten mahdollista poistaa. Sääntely vastaa pitkälti voimassa olevia asetustasoisia säännöksiä.

Ehdotettu eläintautilaki ei kata eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain (1192/1996) soveltamisalaan kuuluvaa eläinten ja tuotteiden maahantuontia Euroopan unionin alueen ulkopuolelta. Mainittuun tuontiin liittyvät lemmikkieläinten terveyttä koskevat ehdot vastaavat sisämarkkinatuontiin sovellettavia ehtoja. Sisämarkkinatuontiin nähden erona kuitenkin on, että EU:n ulkopuolelta saapuvat eläimet tarkastetaan eläinlääkinnällisessä rajatarkastuksessa. EU:n ulkopuolelta Suomeen tuodaan harraste- ja lemmikkieläimistä lähinnä koiria, kissoja ja hevosia.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin muutosehdotuksin.

Yksityiskohtaiset perustelut

8 §. Pakollinen terveystarkastus. Valiokunta toteaa, että ehdotettu 3 momentti sisältää valtuuden antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkempia säännöksiä mm. pakolliseen terveystarkastukseen (salmonellatarkastukseen) liittyvien näytteiden määrästä, näytteenoton tiheydestä sekä tavasta, jolla näytteet otetaan ja lähetetään tutkittaviksi. Voimassa oleviin maa- ja metsätalousministeriön asetuksiin sisältyy kuitenkin myös säännöksiä näytteiden tutkimisesta laboratorioissa, ja valiokunnan saaman selvityksen mukaan tällaiset säännökset ovat tarpeen myös jatkossa ottaen erityisesti huomioon, että terveystarkastukseen perustuvat salmonellatutkimukset suoritetaan pääosin muiden kuin viranomaisen ylläpitämässä laboratorioissa. Valiokunta ehdottaa asiaa koskevan lisäyksen tekemistä momenttiin.

23 §. Taudin leviämisen estämiseksi tehtävä päätös. Valiokunta toteaa pykälän 1 momentin lähtökohtana olevan, että toimenpiteisiin taudin leviämisen estämiseksi voidaan ryhtyä vain, jos se on välttämätöntä taudin leviämisen estämiseksi. Sen vuoksi valiokunta ehdottaa pykälän 3 momenttia täsmennettäväksi siten, että poikkeuksia 1 momentin mukaisista päätöksistä voitaisiin taudin leviämisen riskin hallintaa koskevien kriteerien täytyessä myöntää vain, jos poikkeamiseen on perusteltu tarve.

34 §. Toimenpiteet rajoitusvyöhykkeellä. Saamansa selvityksen perusteella valiokunta ehdottaa 1 momentin 9 kohtaan sisältyviä henkilöön kohdistuvia toimenpiteitä täsmennettäväksi siten, että Elintarviketurvallisuusvirasto voisi määrätä aluehallintoviraston toteuttamaan toi-

menpiteitä vaatteiden ja jalkineiden puhdistamiseksi ja desinfoimiseksi.

44 §. Toimenpiteet pitopaikoissa sekä eläinnäytelyt ja eläinkilpailut. Perustuslakivaliokunnan lausuntoon viitaten valiokunta ehdottaa pykälän 1 ja 2 momenttia muutettavaksi siten, että vaikutelma pykälään sisältyvästä kaksinkertaisesta asetuksenantovaltuudesta poistuu. Esityksessä olevan 2 momentin säännökset valiokunta ehdottaa sisällytettäväksi 3 momenttiin.

46 §. Eläinten keinolliseen lisäämiseen liittyvien toimintojen luvanvaraisuus. Valiokunta toteaa, että ehdotetun 3 momentin mukaan eläinten alkioiden säilyttäminen on lähtökohtaisesti sallittua vain hyväksytyin alkioiden keräys- tai tuotantoryhmän tiloissa, hyväksytyllä sperman keräysasemalla tai hyväksytyssä spermavarastossa, kun taas spermaa voitaisiin säilyttää myös pitopaikoissa omien tai omassa hallinnassa olevien eläinten siemennystä varten. Valiokunnan saaman selvityksen mukaan pitopaikoissa on kuitenkin nykyisin säiliöitä, jotka soveltuvat paitsi sperman myös alkioiden säilyttämiseen, eikä ole perustetta, minkä vuoksi lupavaatimuksesta ehdotettua poikkeusta ei voitaisi ulottaa sperman lisäksi myös sellaisten alkioiden säilyttämiseen, jotka on tarkoitettu omien eläinten tiineyttämistä varten. Valiokunta ehdottaa asiaa koskevan muutoksen tekemistä momenttiin.

88 §. Työvelvolliset laajan eläintautiepidemian sattuessa. Valiokunta toteaa, että perustuslakivaliokunta on kiinnittänyt huomiota avoimiin kysymyksiin ja ongelmiin ehdotetussa työvelvollisuutta koskevassa sääntelyssä. Pykälässä mainituilla eläinlääkärien tehtävillä tarkoitetaan erityisesti sellaisia tarkastuksia ja tutkimuksia sekä niihin liittyvää näytteenottoa, joissa vaaditaan eläinlääkärien ammattitaitoa. Pitopaikoissa on eläintautikriisin sattuessa tarpeen tarkastaa suuri määrä eläimiä oireiden varalta ja ottaa eläimistä näytteitä. Näiden tehtävien suorittamiseen tarvitaan paljon työvoimaa. Työvelvollinen voisi olla pitopaikkakäynneillä viranomaisen apuna, mutta sääntelyn tavoitteen eli resurssien riittävyyden varmistamisen kannalta on erittäin tar-

keää, että työvelvollinen voidaan määrätä tekemään em. tutkimuksia, tarkastuksia ja näytteenottoja myös itsenäisesti. Samalla hän voisi tarvittaessa tarkastaa myös kuljetuskieltojen ja mahdollisesti muiden eläintaudin leviämisen estämiseksi määrättyjen kieltojen (esim. eläinten ulkonapitokielto) noudattamista. Näillä perusteilla ja viitaten lisäksi perustuslakivaliokunnan lausunnossa esitettyyn valiokunta ehdottaa pykälän kaikkia momenteja täsmennettäväksi.

107 §. Korvauksen hakeminen ja ennakkokorvaus. Ehdotetussa pykälän 1 momentissa on valiokunnalle toimitetun selvityksen mukaan ollut tarkoituksena säätää, että valtion varoista maksettavien korvausten hakua koskeva lyhyempi kahden kuukauden määräaika ei koskisi kaikkia lain 103 §:ssä tarkoitettuja tapauksia (lopetetuista eläimistä maksettavat korvaukset), vaan ainoastaan viimeksi mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettuja tapauksia. Tällöin 103 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, joiden osalta EU ei maksa Suomelle korvauksia, korvauksen hakuun olisi aikaa kolme kuukautta samoin kuin muidenkin laissa tarkoitettujen korvausten hakuun. Valiokunta ehdottaakin 1 momenttiin sisältyvän viittauksen täsmenämistä.

115 §. Rangaistussäännökset. Edellä 44 §:n kohdalla ehdotetun muutoksen vuoksi valiokunta ehdottaa pykälän 1 momentin 4 kohdan viitasta 44 §:ään muutettavaksi. Lisäksi valiokunta ehdottaa kohdan viimeistä taikka-sanalla alkavaa lausetta täsmennettäväksi lauseessa olevaan viittaukseen liittyvän epäselvyyden poistamiseksi.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella maa- ja metsätalousvaliokunta ehdottaa,

että 2.—4. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomina,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset).

*Valiokunnan muutosehdotukset***1.****Eläintautilaki**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku	9—13 § (Kuten HE)
Yleiset säännökset	
1—6 § (Kuten HE)	3 luku
2 luku	Eläintaudeista ilmoittaminen ja eläintautiti- lanteen seuranta
Eläintautien ennaltaehkäisy ja valvonta	14—18 § (Kuten HE)
7 § (Kuten HE)	4 luku
8 §	Toimenpiteet taudinpurkauksissa
<i>Pakollinen terveysvalvonta</i>	19—22 § (Kuten HE)
(1 ja 2 mom. kuten HE)	23 §
Valtioneuvoston asetuksella säädetään, mitä pitopaikkoja ja minkä eläintautien valvontaa pakollinen terveysvalvonta koskee, sekä annetaan tarkemmat säännökset velvoitteista. Tarkemmat säännökset näytteiden määrästä, näytteenoton tiheydestä, tavasta, jolla näytteet otetaan ja lähetetään tutkittaviksi, <i>näytteiden tutkimisesta laboratoriossa</i> sekä näytteitä koskevasta kirjanpidosta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä 2 momentissa tarkoitettujen viranomais-tarkastusten tiheydestä ja sisällöstä.	<i>Taudin leviämisen estämiseksi tehtävä päätös</i> (1 ja 2 mom. kuten HE) Aluehallintovirasto voi myöntää hakemukses-ta yksittäistapauksessa luvan poiketa 1 momen-tissa tarkoitettusta päätöksestä, <i>jos poikkeami- seen on perusteltu tarve ja jos poikkeaminen ei aiheuta taudin leviämisen vaaraa.</i> Luvassa voi-daan asettaa taudin leviämisen estämiseksi tar-peellisia ehtoja. (4 mom. kuten HE)
	24—31 § (Kuten HE)

5 luku

Alueelliset toimenpiteet eläintautien leviämisen estämiseksi

32 ja 33 §
(Kuten HE)

34 §

Toimenpiteet rajoitusvyöhykkeellä

Jos taudin leviämisen estämiseksi tai ihmisten terveyden suojaamiseksi on välttämätöntä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi päätöksellään:

(1—8 kohta kuten HE)

9) määrätä aluehallintoviraston toteuttamaan toimenpiteitä vyöhykkeen eri osien välisen rajan taikka vyöhykkeen ulkorajan ylittävien henkilöiden *vaatteiden ja jalkineiden sekä ajoneuvojen ja tavaroiden puhdistamiseksi ja desinfiointiseksi* sekä vyöhykkeellä sen estämiseksi, ettei eläintauti pääse leviämään luonnonvaraisten eläinten tai vektorien välityksellä;

(10—13 kohta kuten HE)

(2 mom. kuten HE)

35—42 §
(Kuten HE)

6 luku

Toimenpiteet helposti leviävän ja vaarallisen eläintaudin leviämisen estämiseksi

43 §
(Kuten HE)

44 §

Toimenpiteet pitopaikoissa sekä eläinnäyttelyt ja eläinkilpailut

Jos helposti leviävää tai vaarallista eläintautia esiintyy Suomessa taikka jos sitä epäillään

esiintyvän luonnonvaraisissa eläimissä tai leviävän Suomeen luonnonvaraisten eläinten tai vektoreiden välityksellä tai muulla vastaavalla tavalla, voidaan ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin eläintaudin leviämisen estämiseksi. Tässä tarkoituksessa voidaan (*poist.*):

(1—8 kohta kuten HE)

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista velvoitteista ja kielloista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. (Uusi 2 mom.)

(3 mom. kuten HE:n 2 mom.)

45 §
(Kuten HE)

7 luku

Eläinten keinollisen lisäämisen luvanvaraisuus ja valvonta

46 §

Eläinten keinolliseen lisäämiseen liittyvien toimintojen luvanvaraisuus

(1 ja 2 mom. kuten HE)

Edellä 1 momentissa tarkoitettua spermaa saa säilyttää vain hyväksytyllä sperman keräysasemalla, hyväksytyssä spermavarastossa tai hyväksytyyn alkioiden tuotantoryhmän tiloissa. (*Poist.*) Edellä 2 momentissa tarkoitettuja alkioita saa säilyttää vain hyväksytyyn alkioiden keräys- tai tuotantoryhmän tiloissa, hyväksytyllä sperman keräysasemalla tai hyväksytyssä spermavarastossa. *Vaatimukset eivät kuitenkaan koske spermaa ja alkioita, joita säilytetään omien tai omassa hallinnassa olevien eläinten keinolliseen lisäämiseen.*

(4 mom. kuten HE)

47—54 §
(Kuten HE)

8 luku	88 §
Eräiden muiden toimintojen luvanvaraisuus ja valvonta	<i>Työvelvolliset laajan eläintautiepidemian satuessa</i>
55—57 § (Kuten HE)	
9 luku	
Eläinten ja tuotteiden siirrot Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä	
58—68 § (Kuten HE)	
10 luku	
Eläinten ja eläimistä saatujen tuotteiden vienti muihin kuin jäsenvaltioihin	
69—72 § (Kuten HE)	
11 luku	
Eläinten ja eläimistä saatujen tuotteiden kuljetus	
73—76 § (Kuten HE)	
12 luku	
Laboratoriot	
77—82 § (Kuten HE)	
13 luku	
Viranomaiset ja niiden tehtävät	
83—87 § (Kuten HE)	

Jos helposti leviävä eläintauti on levinnyt maassa laajalle alueelle eivätkä valvontaviranomaisten voimavarat riitä sen vastustamiseen siten kuin tässä laissa säädetään, Suomessa vakituisesti asuvat laillistetut eläinlääkärit sekä eläinlääketieteen opiskelijat, joilla on oikeus harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkäriammattia, ovat Elintarviketurvallisuusviraston päätöksen nojalla velvollisia hoitamaan sellaisia 87 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja, eläintautitilanteen vuoksi välttämättömiä eläinlääkärin tehtäviä, joita he kohtuudella pystyvät tekemään ottaen huomioon heidän koulutuksensa, työkokemuksensa, terveydentilansa ja perhesuhteensa. Työvelvollisuus voi kestää enintään kaksi viikkoa kerrallaan, kuitenkin yhteensä enintään kaksi kuukautta. Valtion varoista maksetaan tehtävää suorittavalle henkilölle Elintarviketurvallisuusviraston määräämä kohtuullinen palkkio ja korvaus aiheutuneista kustannuksista. Työvelvollisen varsinainen palvelussuhde ei katkea työmääräyksen johdosta.

Edellä tarkoitettuun tehtävään määrättyyn henkilöön sovelletaan (poist.), mitä 87 §:n 4 momentissa säädetään valtuutetusta tarkastajasta. Tehtävissä sovelletaan lisäksi työaikalakia (605/1996), vuosilomalakia (162/2005), työturvallisuuslakia (738/2002), työterveyshuoltolakia (1383/2001), tapaturmavakuutuslakia (608/1948), ammattitaitulakia (1343/1988) ja valtion eläkelakia (987/2011) sekä soveltuvin osin työsopimuslain (55/2001) säännöksiä työntekijän ja työnantajan oikeuksista ja velvollisuuksista. Työvelvollisella ei ole oikeutta päästää tehtäviensä suorittamiseksi pysyväisluonteeseen asumiseen käytettäviin tiloihin.

Työvelvollinen toimii tehtävässään aluehallintoviraston valvonnassa. Aluehallintoviraston tulee huolehtia siitä, että työvelvollinen on selvillä tehtävän hoitamiseen liittyvistä velvollisuuksista ja vastuista. Työvelvollisen tulee tehdä tehtäviä hoitaessaan vaadittaessa esittää työmääräys.

89 § (Kuten HE) 14 luku Valvonta, tarkastukset ja tietojen julkisuus 90—94 § (Kuten HE) 15 luku Rekisterit 95—98 § (Kuten HE) 16 luku Maksut ja palkkiot 99—101 § (Kuten HE) 17 luku Eräiden kustannusten ja korvausten maksaminen valtion varoista 102—106 § (Kuten HE) 107 § <i>Korvauksen hakeminen ja ennakkokorvaus</i> Tässä luvussa tarkoitettuja korvauksia on haettava Elintarviketurvallisuusvirastolta, joka päättää niiden myöntämisestä. Edellä 103 §:n 1 momentissa tarkoitettua korvausta on haettava kahden kuukauden kuluessa siitä, kun eläin on lopetettu, teurastettu tai perattu. Muita korvauksia on haettava kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun korvauksiin oikeuttavat toimenpiteet on suoritettu taikka kiellon, ehdon tai rajoituksen voimassaolo on päättynyt. Hakemukseen on lii-	tettävä riittävä selvitys kustannuksista ja vahingoista. (2 ja 3 mom. kuten HE) 108 ja 109 § (Kuten HE) 18 luku Hallinnolliset pakkokeinot 110—114 § (Kuten HE) 19 luku Rangaistussäännökset 115 § <i>Rangaistussäännökset</i> (1 mom. kuten HE) Joka tahallaan tai huolimattomuudesta (1—3 kohta kuten HE) 4) ei noudata 23 §:n 1 momentissa, 25 §:ssä, 26 §:n 1 tai 2 momentissa, 28 §:n 2 momentissa, 29 §:n 2 momentissa, 32 §:n 3 momentissa, 34 §:n 1 momentissa, 36 §:n 1 momentissa tai 45 §:ssä tarkoitetulla päätöksellä määrättyä taikka 40 §:n 3 momentin, 41 §:n tai 44 §:n 2 momentin nojalla säädettyä kieltoa, ehtoa tai rajoitusta vastustettavan eläintaudin leviämisen estämiseksi tai hävittämiseksi taikka laiminlyö suorittaa <i>tässä kohdassa</i> mainitun säännöksen nojalla määrätyn tai säädetyn toimenpiteen, (5—10 kohta kuten HE) on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, <i>eläintautirikkomuksesta</i> sakkoon. (3 ja 4 mom. kuten HE) 20 luku Muutoksenhaku 116 ja 117 § (Kuten HE)

21 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

118 ja 119 §
(Kuten HE)

Helsingissä 16 päivänä huhtikuuta 2013

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Jari Leppä /kesk	Jari Myllykoski /vas
vpj.	Lauri Heikkilä /ps	Mats Nylund /r
jäs.	Heikki Autto /kok (osittain)	Kari Rajamäki /sd
	Markku Eestilä /kok (osittain)	Janne Sankelo /kok
	Lasse Hautala /kesk	Arto Satonen /kok (osittain)
	Anne Kalmari /kesk (osittain)	Katja Taimela /sd
	Timo V. Korhonen /kesk	Tytti Tuppurainen /sd
	Pirkko Mattila /ps	vjäs. Raimo Piirainen /sd.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Carl Selenius.